

Bugünkü Dişhekimliğinde Seramik

Metin TURFANER (*)

GİRİŞ

Bir zamanlar dünyada ve memleketimizde, dişhekimlerinin başlıca yardımcılarından birisi olan seramik, ikinci dünya savaşına doğru akrilik reçinelerin ortaya çıkmasıyla sessizce terkedilmişti. Akrilik reçineler daha kolay, daha çabuk işlenebiliyordu, daha ucuzdu ve başlangıçta, seramikten daha hoştu, gözalıcıydı. Böylece seramik, yerini bu yeni buluşa bırakmaya mecbur oldu, hatta bir ara tamamen unutuldu. Dünyada ve bizim ülkemizde, seramik fırınları hurdalıkta atıldı, çürüdü.

Zamanın akışı içinde bu kesin unutuluş pek kısa sürmüştür diyebiliriz. Sabit protezler çerçevesi içinde dört elle tutulan akrilik reçinelerin sadakatsizliği, vefasızlığı çok çabuk anlaşılmış ve dünya dişhekimliği, tekrar emektar hizmetkârına, seramiğe dönmüştür.

Günümüzde, akriliklerin ortaya çıkışından önce kullanılan seramığın bile, bugünkü akrilikten çok daha üstün özellikleri olduğu kabul edilmektedir. Nitekim, kırk yıl önce yapılmış seramikten bir jaquet-kronu, bir pivolu dişi, bugün, bazı yaşılı kimselerin ağızlarında bütün yeniliğiyle hizmet ederken görmek mümkündür. Bu, hiçbir akrilige nasip olmayacak bir başarıdır. Üstelik bugünkü seramik ve seramik teknigi, eskisinden çok daha iyi kalitelere ulaşmış, büyük ilerlemeler yapmıştır.

(*) I. Ü. Dişhekimliği Fakültesi, Total-Parsiyel Kürsüsü Asistanı (Dr. med. dent.)

Hatırlamak gayesiyle seramiğin tarihine kısaca bir göz atacak olursak, bunun ilk defa 1774 yılında, Fransa'da, Duchateau isimli bir eczacı tarafından dişhekimliğine sokulduğunu görürüz. Bu zat, kemikten protezini değiştirmek için, tâ eski Çin medeniyetinden beri var olan, porseleni kullandı (1, 7).

1789 yılında, Dubois de Chenant, Duchateau ile birlikte yürüttükleri araştırmalarının neticesini, Fransız Kraliyet İlimler Akademisinde neşretti.

1808 de, Paris'te, Giuseppe Angelo Fonzi, ilk ticârî porselen dişî gerçekleştirdi.

1830 da, Filedefiya (A.B.D.) da, Samuel Stockton, ilk borulu dişleri (Dens à tube) yaptı.

1886 da, Charles Land, ilk seramik jaket kronu yapabildi.

9/Mayıs/1900 de, Capon, New-York Dental Society'de, seramik jaket-kronu dişhekimliği alemine tebliğ etti.

1905 de, E. B. Spulding, seramik kronların, hemen hemen bugündüne yakın olarak, teknik ve tarifini geliştirdi.

18/Haziran/1965 de, John W. Mac Lean, İngiliz Dişhekimleri Birliğinin yıllık kongresinde, seramiğin tek kusuru olan kırılganlığını, çekme kuvvetlerine karşı dirençsizliğini ortadan kaldırın, ALUMİN'li diş seramiğini takdim etti.

Bu yeni sistemle beraber, dişhekimliğinde, kron ve köprü protезlerinin bundan sonra, metalden, hattâ metalli seramikden de kurtulup, yeni bir şekele dönüştürüleceği fikri uyanmıştır (2-12).

DIŞHEKIMLİĞİ SERAMIĞI NEDİR?

Bunun maddesi, ticaretteki hazır, borulu ve altın-plâtin civili sun'ı dişlerin yapımında kullanılan maddenin aynısıdır. Piyasaya çeşitli renklerde pudra halinde arzedilmiştir.

Bu pudra, aşağıdaki maddelerin karışımından ibarettir:

A — Küçük, intizamsız kristaller halinde, seramiğin ilkel maddeleri:

- a) Feldspat
- b) Kuartz
- c) Kaolen

B — Akıcılığını ve erime derecesinin düşmesini sağlamak için ilâve edilen maddeler,

C — Renk maddeleri.

A — Seramiğin ilkel maddeleri:

- a) Feldspat

Kimyasal bileşimi: Alüminyum ve potasyum çift silikatı.

Kimyasal formülü: $K_2O \ Al_2O_3 \ 6SiO_2$

Tabiatta, kille karışık olarak, kristalize yapıda, orta büyüklükte bloklar halinde bulunur.

1100°C - 1400°C arasında beyaz bir hamur şeklini alır ve yüzeyi parıldayarak erir. İnce kısımlarda şeffaftır.

Ödevi: Çabuk eriyerek pişirme esnasında erimeyen kuartz ve kaolen parçacıklarını birleştirir. Porselen içinde:

- Bağlayıcı
- Eritici
- Kalıplayıcı rolü vardır.

— Feldspat, porselen yapımında kullanılan ana maddedir. Tabiatte pek çok bulunmasına rağmen ancak, beyaz, hafif pembe veya çok açık gri renkte olanı bize yarar. Bu çeşit feldspat, A.B.D., Kanada, ve Almanya'nın bazı bölgelerinde mevcuttur. Diş porseleni endüstrisinin kurulması ve gelişmesi, bu maddenin varlığı ile mümkün olmaktadır. Memlektimizdeki geniş feldspat yataklarında, bu özelliklerini taşıyanının bulunup bulunmadığı, araştırmaya değer bir konudur.—

- b) Kuartz

Kimyasal bileşimi: Silisyum oksit

Kimyasal formülü: SiO_2

Tabii halde deniz kumunda, Almanya'da Neubourg'da, Cezayir'de olduğu gibi, bazı cins toprakta bulunur. Sert ve şeffaf Roch kristalleri halindedir.

1700°C de erir.

Ödevi: Porselenin sertliğinde ve sağlamlığında payı vardır, çatısını teşkil eder.

c) Kaolen

Kimyasal bileşimi : Alüminyum hidrat silikatı

Kimyasal formülü : $\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 2\text{SiO}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$

Tabiatta, ince, beyaz kıl şeklindedir. İlk defa Çinde, Kaolen da-
ğından elde edildiği için bu isim verilmiştir. Çok güç eriyen ve et-
kilenen bir dirence sahiptir.

1800°C de erir.

Ödevi : Porselen hamurunun şekillendirilmesinde ve yontulma-
sında kolaylık sağlar. Porselene direnç ve gerekli donukluğu verir.

**B — Porselenin akıcılığını ve erime ısısının düşmesini sağlayan
maddeler :**

Karışımın ince tanelerinin daha çabuk erimesini, daha iyi ve
sıkı bir şekilde kitlenin kaynaşmasını sağlarlar. Ayrıca, porselen ha-
murunun etrafa bulaşmasına engel olurlar.

En fazla kullanılan ergiticiler şunlardır :

- Sodyum karbonat
- Potasyum karbonat
- Boraks
- Cam

Ticarette, içine sokulan bu ergiticilerin karışımıları ve miktarları
nedeniyle, porselen üç şekilde tarif edilir: (5, 6, 7).

1 — Yüksek ergime dereceli porselen : 1200°C — 1350°C

2 — Orta ergime dereceli porselen : 1050°C — 1200°C

3 — Alçak ergime dereceli porselen : 870°C — 1050°C

C — Renk maddeleri :

Çok küçük dozlarla, porselene renk ve fluoresans vermeye ya-
rarlar :

Nikel oksidi : Gri Kobalt alüminat : Mavi

Kalay oksidi : Beyaz Kobalt oksidi : Beyaz

Titan oksidi : Sarı Demir oksidi : Esmer

Krom oksidi : Yeşil Demir fosfat : Gri

Krom alümina t: Pembe

Porselen firmaları, «Makyaj Takımı» adı altında bu renkleri ayrı-
ca saf halde, bir seri küçük şişeler içinde piyasaya arzetmişlerdir.

Bunlar, seramik kron ve köprülerin bitirilmesi sırasında, dişlere tabii görünüş verebilmek için bazı renklerin, lekelerin ve sun'i dolguların yapılmasında kullanılırlar.

S E R A M İ G İ N Ö Z E L L İ K L E R İ

Klinik ve Laboratuvara seramik çalışmalarına başlamadan önce, onun, biyolojik, kimyasal ve fizik özelliklerinden, ayrıca son birkaç yıl içinde, bu konuda seramiğin değerini artıran yeni buluş ve tekniklerden kısaca bahsetmeyi uygun görmekteyiz.

Seramiğin :

- İyi bir ısı izolasyonu vardır,
- Diş dokuları üzerinde hiçbir zararlı tesiri yoktur,
- İyi bir kayganlığı vardır. Bütün maddelerden çok daha iyi yumuşak dokularla bağdaşır,
- Ağız ortamında tamamıyla nötrdür. Bütün kimyasal reaksiyonlara dirençlidir. Terkibi değişmez.
- Çiğneme basıncı altında şekil değiştirmez. Meselâ, altın veya herhangi bir madenî kronun antagonisti olan bir seramik kron aşınmaz. Eğer anormal bir basınç varsa, zamanla ancak karşıt metal kron aşınabilir ve delinebilir.
- Tabii dişleri çok iyi taklit edebilir,
- Rengi değişmez.

Bütün bu meziyetleri yanında, klasik seramiğin bazı kusurları da vardır. Basınca karşı büyük direnci olan seramik, çekme kuvvetlerine, bükülmeye tahammüllü değildir. Elastikliği yoktur. Sert ve düz bir yüzeye konulmuş düz bir seramik plak üzerine yapılan bütün basıncılar tesirsiz kaldığı halde, aynı plak elde, iki parmak arasında kolayca kırılabilir.

Seramiğin bu kusurları, uzun zaman dişhekimliğini, bunlara yarılacak muayyon'un (güdügün) şekli, kron-köprülere verilecek biçimler üzerinde araştırmalar yapmaya mecbur etmiştir. Bu konuda ilerde bahsedeceğimiz dişlerin kesimine, hazırlanmasına, seramik ve seramo - metalik teknigue ait klasik kıymeti olan esaslar ortaya koyulmuş ve böylece seramiğin mukavemetini artırma yolları denenmiştir. Bu yolda en büyük aşamanın, ancak birkaç yıldan beri, dişhekimliği seramiğine A l u m i n 'in katılması ile gerçekleştirildiği kabul edilmektedir. (2)

Dış seramigine Alumin ilâvesi, onun alışılmış metodlarla işlenilmesine müsaade ettiği halde, mekanik özelliklerinin en az iki misli artmasını sağlamıştır.

ALÜMİN NEDİR?

Alumin — Al_2O_3 : Bu formül altında, tabii halde meydana gelen Alumin anidritinden bahsedilir. Anidrit alumin, değişen allotropik şekillerde görülebilir. Fakat bizi ilgilendiren, Rhomboédrique kristalin şeklindeki, CORINDON denilen alumin α (alfa) dır.

Çok sert bir maddedir. Corindon, mohs cetvelinde (9) ile işaretlenmiştir. Yani elmastan hemen sonra gelir. Erime ısısı 2050°C dir. Çizgisel genleşme katsayısı (coefficience de dilatation linéaire) $6,7 \times 10^{-6}$ dır.

DİŞHEKİMLİĞİ SERAMİĞİNDE ALÜMİNİN KULLANILMASI

Bu buluşu, ilk olarak John W. Mac Lean (L. D. S. Institute of Dental Surgery - University of London, Eastman Dental Hopital'den) 18/Haziran/1965 de, Belfast'da İngiliz Dişhekimleri Birliğinin yıllık kongresinde «A Higher Strength Porcelain for Crown and Bridge Work» adı altında tebliğ etti. Bu tebliğini 1965 eylülünde Britsh Dental Journal'de yayınladı. İkincisi, yine Mac Lean ve T. I. H. Hughes imzası ile, aynı derginin aynı sayısında, aluminin bütün özeliklerini ilmî olarak açıklayan bir makale şeklinde neşredildi.

Bu makalelerinde, seramığın direncinin artmasında, grenaşının (tanelerinin) inceliğinin ve boşluk altında (vakumlu fırılarda) pişirmekle elde edilen porozite azalmasının da rolü olduğunu gösterdiler.

Bir taraftan, jaket-kron için aluminin kullanılmasını, alumin -seramik karışımının ana hatlarını tarif ettiler. Diğer taraftan, aşağı yukarı saf alüminden meydana getirilmiş, sabit protez çalışmalarında kullanılmak için önceden şekillendirilmiş, fevkâlâde bir dirence sahip olan bazı elemanlardan (profil'lerden) bahsettiler ki, bunlar sayesinde tek ve çoklu protez çalışmalarının yeni bir istikbale doğru geleceği kuvvetle muhtemeldir.

Bir fikir edinmek için, normal dış porselenleri ile bu alüminli profillerin direncini kıyaslayan aşağıdaki rakamları alalım : (12)

	Normal diş porselenleri	Alüminli Profiller (Vitadur)
Çekme kuvvetlerine karşı direnci Kg/cm ²	352	1210
Basınç kuvvetlerine karşı direnci Kg/cm ²	3515	22218

Dişhekimliği seramığında henüz yeni kullanılmaya başlanılmasına rağmen, alümininden, çok uzun zamandan beri endüstrideki seramığın kuvvetlendirilmesinde faydalananmış ve bu konuda birçok yayın yapılmıştır (2). Meselâ bunların içinden bir makale alalım: (Journal of the American Ceramic Society, Austin, Kasım 1946) «Seramik içinde alümin'in bulunduğu, kat'ı şekilde porselenin kırılmaya olan direncini arttırır. Eğer porselene % 40 alümin ilâve edilmişse, direnci % 200 artmış olacaktır. % 10 alümin ilâvesiyle çarpmaya kuvvetlerine karşı % 50 oranında bir direnç kazanılmış olur. Aynı şekilde ısı şoklarına olan direnç de eşit olarak artar.»

Yine uzun zamandan beri, alümin, bazı Davis dişlerinin köklerinin yuvasına adapte edilmesi için, bazı altın-platin kramponların faset dişler içinde kuvvetlendirilmesi için, küçük bir yatak şeklinde kullanılmıştır.

Diğer taraftan, Paul Gonon ve René Lakermance, Odontologie dergisinin Mayıs 1948 sayısında «Tutucu Granüler Yatak, Seramikten sun'ı Dişlerin tesbitinde Yeni Vasıtalar» adlı makalelerinde diş seramigi-Corindon (Alümin) karışımından bahsetmişlerdir.

Fakat ilk defa, Mac Lean, bu Alumin-Porselen karışımıyla jaket kronun kuvvetlendirilmesinin uygulayıcısı olmuştur.

Mac Lean'ın 1965 deki tebliğinden sonra, Paris Tıp Fakültesi Stomatoloji Enstitüsünden Leibowitch ve arkadaşları da, Corindon'u Vita-Lumin, Fluordens gibi diğer diş seramikleriyle karıştırıp kullanarak, jaket kron imâlinde fevkâlâde uygun neticeler veren çalışmalar yapmışlardır.

Sonuç olarak, bu ilmi deneylerin desteği ile, iki firma tarafın-

dan «De Trey Aluminous» ve «Vitadur» adı altında aluminli dış se-
ramiği ve alumin profilleri imal edilerek dişhekimliğinin hizmetine
arzolunmuştur. (2)

Düger taraftan, son birkaç yıl içinde, Avrupa ve Amerikadaki se-
ramik firmaları, araştırma müesseseleri, seramik teknığının bütün
saflarında birçok üstünükler ve kolaylıklar sağlayan yanı buluşlar
ortaya koymuşlardır.

Böylece, değeri zaten kabul edilmiş olan seramik, bütün dişhe-
kimlerinin yüzünü ağartacak zevkli bir meşgalesi olma yoluna girmi-
ştir.

Ö Z E T

Bu yazında, bugünkü dünya dişhekimliğinde seramiğin yeri ve gelişimi belirtile-
miştir. Türkiye'de de uygulanması artık kaçınılmaz olan seramik çalışmalarında, onu
tanıtmak için önbilgi olması gayesi güdülmüştür.

R É S U M É S

Dans cet article, on traite de céramique dentaire et son développement ac-
tuel.

L'auteur rappelle l'importance de la céramique en prothèse dentaire et il in-
dique son évolution historique et moderne.

L I T E R A T Ü R

- 1 — Bu bölümde :
1 — Belger, L. : Dişhekimliğinde Maddeler Bilgisi ve Metalurgi, Kader basımevi,
İstanbul, 1950.
- 2 — Leibowitch, R., Meng, B., Martinelli, D. v.s ; Utilisation de l'Alumin dans la
Céramique Dentaire, Les Entretiens de Bichat, L'Expansion Scientifique
Française, Paris, 1967, Sayfa : 77-81.
- 3 — Linet, E. : Le Céramique Dentaire, Fabrication des Dents Artificielle, Travaux
Prothétiques en Porcelaine, Maloin, Paris.
- 4 — Norton, F. N. : Elements of Ceramics, Addison - Wesley Press, Cambridge,
1952.
- 5 — Skinner : The Science of Dental Materials, 6. Baskı, Saunders Comp., Lond-
ra, 1967.
- 6 — Zembilci, G. : Dişhekimliğinde Maddeler Bilgisi, İ. Ü. Yayınları, 1968.

Faydalanan Kurumlar :

Paris Odontoloji Okulunda Prof. Gremiaux ve Prof. Veilleville'nin seramik dersleri,

Paris Tıp Fak. Stomatoloji Enstitüsünde Dr. Lakermance ve Dr. Leibowitch'in dersleri,

CERAMCO seramigi lisans kursları,

De Trey (Bioceram ve De Trey Aluminous) seramik kursları,

THERMOCRAFT Materials and Procedures : Seramik lisans kursları,

VITADUR seramik kursları.